

ben achronistikus perfectum. De ilyen példát csak egyetlenegy tudok (Oed. Col. 374, hol Ismene tudatja Oedipusszal a testvérharcz eredményét): *χὼ μὲν νεῶτων καὶ χρόνω μείων γεγώς τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη θρόνων ἀποστερίσκει καὶ ἐξέληλακεν πάτρας*, s ebben a példában is csak *ἀποστερίσκει* imperfectumra nézve lehet kérdéses, vajjon praes. historicum-é, vagy ismertető imperfectum: ugyanis *ἐξέληλακεν* Ismene közlésekor is megfelel a tényleges viszonyoknak, mert Polyneikes akkor is számkivetésben van (l. a 65. jegyzetet).

GYOMLAY GYULA.

Irodalom.

APOR DEZSŐ. Az ikerszók. Budapest, 1906.

GOMBOCZ ZOLTÁN. Honfoglaláselőtti török jövevényszavaink. Budapest, 1908. (= A Magyar Nyelvtudományi Társaság Kiadványai 7. sz.) Ára 3 kor.

MELICH JÁNOS. A magyar szótárirodalom. Első füzet: A legrégibb szójegyzékektől P. Páriz szótáráig. (Különnyomat a Nyelvtudományi Közleményekből.) Budapest. (= Nyelvészeti füzetek. Szerk. SIMONYI ZSIGMOND. 46. sz.) Ára ?

SIMONYI, SIEGMUND. Die ungarische Sprache. Geschichte und Charakteristik. Strassburg, Karl J. Trübner. Ára 9 márka 50 pf. (Ismertetjük.)

VOLF GYÖRGY összegyűjtött munkái. Kiadta DEMECZKY MIHÁLY. I. kötet. Budapest. Ára 10 kor.
